

Fra Aurora i USA er det kommet melding om at Per Svanøe er død. Per var ansatt i SFM til han gikk av med pensjon i 1991.

Per ble ansatt i OD i pionerperioden på 70-tallet. Han hadde da i en årrekke arbeidet i USA med kvalitetssikring og kvalitetskontroll innenfor en rekke bedrifter. Hans lange og omfattende erfaring med amerikansk kultur og arbeidsliv var ettertraktet i den første tiden hvor to forskjellige kulturer møttes på sokkelen; med amerikanske ledere og lederstil mot norske arbeidere og norsk arbeidsstil.

Som en meget attraktiv søker, var han nok en av de få som klarte å få sendt en egen delegasjon fra OD til USA for å intervju seg. Han ble ansatt i det som den gangen het konstruksjonsseksjonen i kontrollavdelingen, men som senere ble SMD og så SFM. Han drev i alle år med oppfølging av driftsinspeksjoner av bærende konstruksjoner.

Han var særlig opptatt av kvalitetssikring og var blant pionerene som var med og laget de norske standardene NS 5801-5803. Dette er standarder som de siste årene er blitt videreutviklet til ISO-9000-serien. Det arbeidet han har vært med på; har dermed i stor grad lagt grunnlaget for den kvalitetsoppfølgingen OD og petroleumsindustrien bruker i dag.

Gjennom flere år var jeg med Per Svanøe på en rekke revisjoner i inn- og utland. Som ny og uerfaren i arbeidet var han en støtte; med et adskillig mer sindig syn på og framferd mot industrien enn en nyutdannet ingeniør med masse teori i hodet.

Hans amerikanske biler gjorde seg godt bemerket; særlig der det var trangt om parkeringsplassene. Hans ulastelig antrekk med hvit skjorte og slips hver dag var mer verdig enn det vi i den yngre generasjon kler oss i, men det var klart hans stil.

Sykdom gjorde at han måtte ta det noe med ro de siste årene han var i OD. Jevnlig kunne vi likevel møte ham ute på hans daglige spaserturer. Røyken ga han likevel aldri slipp på, og askebegrene til Per er fortsatt i bruk i SFM.

På Soltunfeltet bodde Per sammen med sin kjære Aagot. Like før de skulle bli pensjonister sammen, døde hun, etter å ha stått i hjertekøen i mange år. Det var vanskelig for Per, som da ikke lengre hadde familie i Stavanger.

Etter at han ble pensjonist flyttet han til sin hjemby Oslo, men etter noen tid flyttet han for godt til USA, hvor også barna hans bodde. USA ble på mange måter hans andre hjem, og han var amerikansk statsborger hele den tiden han arbeidet i OD.

La oss ære hans minne!